

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
* Rådets förordning (EG) nr 190/98 av den 19 januari 1998 om export av vissa EKSG- och EG-stålprodukter från F.d. jugoslaviska republiken Makedonien till gemenskapen (dubbelkontrollsystemet).....	1
* Rådets förordning (EG) nr 191/98 av den 20 januari 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 1442/88 om beviljande av bidrag för produktionsåren 1988/89 – 1997/98 för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer	15
* Rådets förordning (EG) nr 192/98 av den 20 januari 1998 om ändring av förordning (EG) nr 3072/95 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris och av förordning (EEG) nr 2358/71 om den gemensamma organisationen av marknaden för utsäde	16
* Rådets förordning (EG) nr 193/98 av den 20 januari 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 1323/90 om införande av särskilt stöd för uppfödning av får och getter i vissa mindre gynnade områden inom gemenskapen	18
* Kommissionens förordning (EG) nr 194/98 av den 26 januari 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 3105/88 av den 7 oktober 1988 om tillämpningsföreskrifter för obligatorisk destillation enligt artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87	19
* Kommissionens förordning (EG) nr 195/98 av den 26 januari 1998 om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 2400/96 om upptagandet av vissa namn i "Register över skyddade ursprungs-beteckningar och skyddade geografiska beteckningar" som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska och ursprungs-beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾	20

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Kommissionens förordning (EG) nr 196/98 av den 26 januari 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	22
Kommissionens förordning (EG) nr 197/98 av den 26 januari 1998 om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under januari 1998 för de tilläggskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1939/97 för Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern kan godkännas	24
Kommissionens förordning (EG) nr 198/98 av den 26 januari 1998 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i januari 1998 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 1600/95	26
Kommissionens förordning (EG) nr 199/98 av den 26 januari 1998 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser får godkännas som inlämnas i januari 1998 för vissa produkter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter inom ramen för ordningarna i Europaavtalen mellan gemenskapen och Ungern, Tjeckien, Slovakien och Rumänien, ordningen i frihandelsavtalen mellan gemenskapen och de baltiska länderna samt ordningen i interimsavtalen mellan gemenskapen och Slovenien	28

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

98/95/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 21 oktober 1997 om stöd som regionen Sardinien (Italien) beviljat sjöfartsnäringen på Sardinien ⁽¹⁾.....** 30

98/96/EG:

- Kommissionens beslut av den 20 januari 1998 om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia
- 35

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 190/98

av den 19 januari 1998

om export av vissa EKSG- och EG-stålprodukter från F.d. jugoslaviska republiken Makedonien till gemenskapen (dubbelkontrollsystemet)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Ett samarbetsavtal mellan Europeiska gemenskapen och F.d. jugoslaviska republiken Makedonien⁽¹⁾ trädde i kraft den 1 januari 1998.

I protokollet till avtalet om ytterligare handelsordningar för vissa järn- och stålprodukter enades parterna om att inrätta ett dubbelkontrollsystem, utan kvantitativa begränsningar, för import till gemenskapen av stålprodukter med ursprung i F.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Från och med den dag samarbetsavtalet träder i kraft och tills vidare samt i enlighet med bestämmelserna i protokollet om ytterligare handelsordningar för vissa järn- och stålprodukter, får import till gemenskapen av vissa i bilaga I förtecknade järn- och stålprodukter som omfattas av EKSG- och EG-fördraget och som har sitt ursprung i F.d. jugoslaviska republiken Makedonien endast ske mot uppvisande av ett kontrolldokument som utfärdas av myndigheterna i gemenskapen.

2. Klassificeringen av de produkter som omfattas av denna förordning skall baseras på gemenskapens tulltaxe- och statistiknomenklatur (nedan kallad "Kombinerade nomenklaturen" eller i förkortad form "KN"). Ursprunget för de produkter som omfattas av denna förordning skall fastställas i överensstämmelse med gällande regler i gemenskapen.

3. Från och med den dag samarbetsavtalet träder i kraft och tills vidare skall import till gemenskapen av de produkter som förtecknas i bilaga I och som har sitt ursprung i F.d. jugoslaviska republiken Makedonien dessutom ske mot uppvisande av ett exportdokument som utfärdas av de behöriga myndigheterna i det exporterande landet. Importören måste förete originalet av exportdokumentet senast den 31 mars året efter det år under vilket varorna som omfattas av dokumentet avsändes.

4. Ett exportdokument kommer inte att krävas för de varor med ursprung i F.d. jugoslaviska republiken Makedonien som redan har avsänts till gemenskapen före den dag samarbetsavtalet träder i kraft, under förutsättning att dessa produkters destination inte ändras från en destination utanför gemenskapen och att de produkter som enligt den ordning med gemenskapens förhandsövervakning som då är tillämplig endast får övergå till fri omsättning mot uppvisande av ett kontrolldokument faktiskt åtföljs av ett sådant dokument.

5. Avsändande skall anses ha ägt rum den dag då varorna lastades på det transportmedel som användes för exporten.

6. Exportdokumentet skall överensstämma med förlagan i bilaga II. Det skall vara giltigt för export till hela gemenskapens tullområde.

Artikel 2

1. Det kontrolldokument som avses i artikel 1.1 skall utfärdas automatiskt av den behöriga myndigheten i medlemsstaterna, utan avgift för alla begärda kvantiteter, inom 5 arbetsdagar efter det att någon inom gemenskapen etablerad importör gjort en ansökan. Denna ansökan skall anses ha mottagits av den behöriga nationella myndigheten senast tre arbetsdagar efter det att den lämnades in, om inte annat bevisas.

2. Ett kontrolldokument som utfärdas av en av de behöriga, nationella myndigheter som förtecknas i bilaga III skall vara giltigt i hela gemenskapen.

3. Kontrolldokumentet skall utgöras av en blankett som motsvarar förlagan i bilaga IV. Importörens ansökan skall innehålla följande uppgifter:

⁽¹⁾ EGT L 348, 18.12.1997, s. 2.

- a) Den ansökandes namn och fullständiga adress (inklusive telefon- och telefaxnummer, och eventuellt registreringsnummer som används av behöriga nationella myndigheter) och momsregistreringsnummer, om den ansökande är momspliktig.
- b) I förekommande fall namn på och fullständig adress till deklareranten eller den ansökandes företrädare (inklusive telefon- och telefaxnummer).
- c) Exportörens fullständiga namn och adress.
- d) En exakt beskrivning av varorna, inklusive deras
- handelsbeteckning,
 - KN-nummer,
 - ursprungsland,
 - försändelseland.
- e) Nettovikt uttryckt i kg och kvantitet uttryckt i annan föreskriven enhet än nettovikt i enlighet med nummer i Kombinerande nomenklaturen.
- f) Varornas cif-värde i ecu vid gemenskapens gräns i enlighet med nummer enligt Kombinerade nomenklaturen.
- g) Uppgift om huruvida berörda produkter är andrasorteringsprodukter eller av bristfällig kvalitet, med användning av kriterierna i kommissionens meddelande 91/C 180/04⁽¹⁾.
- h) Planerad tidpunkt och plats för tullklarering.
- i) Uppgift om huruvida ansökan avser samma kontrakt som en tidigare inlämnad ansökan.
- j) Följande deklARATION, daterad och undertecknad av den ansökande samt med en utskrift av dennes namn i versaler:

”Undertecknad bekräftar härmed att uppgifterna i denna ansökan är sanningsenliga och upprättade i god tro och att jag är etablerad i gemenskapen.”

Importören skall också visa upp en kopia av försäljnings- eller köpekontraktet och proformafakturen. Om så begärs, till exempel om varorna inte köps direkt i tillverkningslandet, skall importören förete ett tillverkningsintyg utfärdat av det producerande stålverket.

4. Kontrolldokument får endast användas under den tid som åtgärderna för liberalisering av importen med avseende på transaktionerna i fråga. Utan att det påverkar eventuella förändringar av gällande importbestämmelserna, beslut som fattas inom ramen för ett avtal eller förvaltningen av en kvot,

— skall giltighetsperioden för kontrolldokumentet gälla i fyra månader,

— får utnyttjande eller endast delvis utnyttjade kontrolldokument förnyas för en motsvarande period.

5. Importören skall returnera kontrolldokumenten till den utfärdande myndigheten vid giltighetsperiodens slut.

6. De behöriga myndigheterna får, på villkor som de själva fastställer, tillåta att deklARATIONER eller ansökningar lämnas in eller trycks på elektronisk väg. Dock måste de behöriga myndigheterna ha tillgång till alla dokument och bevishandlingar.

7. Kontrolldokumentet får utfärdas elektroniskt så länge det berörda tullkontoret har tillgång till dokumentet via ett datornätverk.

Artikel 3

1. Ett konstaterande av att det pris per enhet till vilket transaktionen genomförs skiljer sig från det pris som anges i kontrolldokumentet med mindre än 5 % åt ena eller andra hållet eller att det sammanlagda värdet eller den sammanlagda kvantiteten av de produkter som faktiskt importeras överskrider det värde eller den kvantitet som anges i kontrolldokumentet med mindre än 5 % skall inte hindra övergång till fri omsättning av produkterna i fråga.

2. Ansökningar om kontrolldokument och själva licenserna skall vara konfidentiella. De skall vara förbehållna de behöriga myndigheterna och den sökande.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen

a) uppgifter om de kvantiteter och värden (beräknade i ecu) för vilka kontrolldokument har utfärdats, så ofta och så regelbundet som möjligt och senast den sista dagen i varje månad,

b) uppgifter om importen under den månaden, i enlighet med artikel 26 i kommissionens förordning (EG) nr 840/96⁽²⁾, inom sex veckor efter varje månadsslut.

Medlemsstaternas uppgifter skall anges per produkt, KN-nummer och land.

2. Medlemsstaterna skall meddela alla missförhållanden eller fall av bedrägeri som de upptäcker och, i förekommande fall, motivering till att de har nekat att bevilja ett kontrolldokument.

⁽¹⁾ EGT C 180, 11.7.1991, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 114, 8.5.1996, s. 7.

Artikel 5

Alla meddelanden enligt denna förordning skall ställas till Europeiska gemenskapernas kommission och skall sändas på elektronisk väg via det integrerade nät som upprättats för detta ändamål, om det inte av tvingande tekniska skäl är nödvändigt att tillfälligt använda andra kommunikationssätt.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 januari 1998.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

BILAGA I

F.D. JUGOSLAVISKA REPUBLIKEN MAKEDONIEN

FÖRTECKNING ÖVER PRODUKTER SOM OMFATTAS AV DUBBELKONTROLLSYSTEMET

Hela KN-nr 7208

Hela KN-nr 7209

Hela KN-nr 7210

Hela KN-nr 7211

Hela KN-nr 7212

Hela KN-nr 7303

Hela KN-nr 7304

Hela KN-nr 7305

Hela KN-nr 7306

BILAGA II

1. Exporter <i>(name, full address, country)</i>	ORIGINAL	2. No	
	3. Year	4. Product group	
EXPORT DOCUMENT (ECSC and EC steel products)			
5. Consignee <i>(name, full address, country)</i>	6. Country of origin	7. Country of destination	
8. Place and date of shipment – Means of transport	9. Supplementary details		
10. Description of goods – Manufacturer	11. CN code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. FOB Value ⁽²⁾
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY			
15. Competent authority <i>(name, full address, country)</i>	At, on <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> (Signature) (Stamp) </div>		

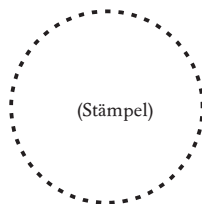
⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

EXPORTLICENS**(EG och EKSG-produkter)**

1. Exportör (namn, fullständig adress, land)
2. Nummer
3. År
4. Produktgrupp
5. Mottagare (namn, fullständig adress, land)
6. Ursprungsland
7. Bestämmelse land
8. Plats och datum för avsändande — Transportmedel
9. Övriga upplysningar
10. Varubeskrivning — Tillverkare
11. KN-nummer
12. Kvantitet ⁽¹⁾
13. Fob-värde ⁽²⁾
14. FÖRSÄKRAN AV DEN BEHÖRIGA MYNDIGHETEN
15. Behörig myndighet (namn, fullständig adress, land)

Plats Datum

(Underskrift)

(Stämpel)

⁽¹⁾ Nettovikt i kg och mängd i föreskriven enhet om denna inte är nettovikt.

⁽²⁾ I den valuta i vilken försäljningskontraktet är angivet.

(¹) Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
 (²) In the currency of the sale contract.

1. Exporter <i>(name, full address, country)</i>	COPY		2. No
	3. Year		4. Product group
5. Consignee <i>(name, full address, country)</i>	EXPORT DOCUMENT (ECSC and EC steel products)		
	6. Country of origin		7. Country of destination
8. Place and date of shipment – Means of transport	9. Supplementary details		
10. Description of goods – Manufacturer	11. CN code	12. Quantity (¹)	13. FOB Value (²)
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY			
15. Competent authority <i>(name, full address, country)</i>	At, on		
 (Signature)		(Stamp)

*ANEXO III — BILAG III — ANHANG III — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ — ANNEX III — ANNEXE III — ALLEGATO III — BI-
JLAGE III — ANEXO III — LIITE III — BILAGA III*

**LISTA DE LAS AUTORIDADES NACIONALES COMPETENTES
LISTE OVER KOMPETENTE NATIONALE MYNDIGHEDER
LISTE DER ZUSTÄNDIGEN BEHÖRDEN DER MITGLIEDSTAATEN
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΚΛΟΣΗΣ ΑΔΕΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ
LIST OF THE COMPETENT NATIONAL AUTHORITIES
LISTE DES AUTORITÉS NATIONALES COMPÉTENTES
ELENCO DELLE COMPETENTI AUTORITÀ NAZIONALI
LIJST VAN BEVOEGDE NATIONALE INSTANTIES
LISTA DAS AUTORIDADES NACIONAIS COMPETENTES
LUETTELO TOIMIVALTAISISTA KANSALLISISTA VIRANOMAISISTA
LISTA ÖVER KOMPETENTA NATIONELLA MYNDIGHETER**

BELGIQUE/BELGIË

Administration des relations économiques
Quatrième division: Mise en œuvre des politiques commerciales
internationales — Services «Licences»
Rue Général Leman 60
B-1040 Bruxelles
Télécopieur: (32 2) 230 83 22

Bestuur van de Economische Betrekkingen
Vierde Afdeling: Toepassing van het Internationaal Handels-
beleid — Dienst Vergunningen
Generaal Lemanstraat 60
B-1040 Brussel
Fax (32-2) 230 83 22

DANMARK

Erhvervsfremme Styrelsen
Søndergade 25
DK-8600 Silkeborg
Fax (45) 87 20 40 77

DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft, Dienst 01
Postfach 5171
D-65762 Eschborn 1
Fax: (49) (61 96) 40 42 12

ΕΛΛΑΔΑ

Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
Γενική Γραμματεία ΔΟΣ
Διεύθυνση Διαδικασιών Εξωτερικού Εμπορίου
Κορνάρου 1
GR-105 63 Αθήνα
Τέλεφαξ: (30-1) 328 60 29/328 60 59/328 60 39

ESPAÑA

Ministerio de Economía y Hacienda
Dirección General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Fax: (34 1) 563 18 23/349 38 31

FRANCE

SERIBE
3-5, rue Barbet-de-Jouy
F-75357 Paris 07 SP
Télécopieur: (33 1) 43 19 43 69

IRELAND

Licensing Unit
Department of Tourism and Trade
Kildare Street
IRL-Dublin 2
Fax: (353 1) 676 61 54

ITALIA

Ministero del Commercio con l'estero
Direzione generale per la politica commerciale e
per la gestione del regime degli scambi
Viale America 341
I-00144 Roma
Telefax: (39-6) 59 93 22 35/59 93 26 36

LUXEMBOURG

Ministère des affaires étrangères
Office des Licences
Boîte postale 113
L-2011 Luxembourg
Télécopieur: (352) 46 61 38

NEDERLAND

Centrale Dienst voor In- en Uitvoer
Postbus 30.003, Engelse Kamp 2
NL-9700 RD Groningen
Fax: (31-50) 526 06 98

ÖSTERREICH

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten
Außenwirtschaftsadministration
Landstrasser Hauptstraße 55-57
A-1030 Wien
Fax: (43-1) 715 83 47

PORTUGAL

Direcção-Geral do Comércio Externo
Avenida da República, 79
P-1000 Lisboa
Telefax: (351-1) 793 22 10

SUOMI

Tullihallitus
PL 512
FIN-00101 Helsinki
Telekopio: + 358-9 614 2852

SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-113 86 Stockholm
Fax: (46-8) 30 67 59

UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House — West Precinct
Billingham, Cleveland
UK-TS23 2NF
Fax (44 1642) 533 557

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

KONTROLLDOKUMENT

Innehavarens exemplar	1	1. Mottagare <i>(namn, fullständig adress, land, momsregistreringsnummer)</i>	2. Utfärdandenummer
			3. Plats och datum för import
			4. Behörig utfärdande myndighet <i>(namn, adress och telefonnummer)</i>
		5. Uppgiftslämnare/företrädare <i>(i förekommande fall)</i> <i>(namn och fullständig adress)</i>	6. Ursprungsland <i>(och geonomenklaturnummer)</i>
			7. Försändelseland <i>(och geonomenklaturnummer)</i>
			8. Sista giltighetsdag
1	9. Varubeskrivning		10. KN-nummer och kategori
			11. Nettovikt i kg/eller i ytterligare enhet
			12. Cif-värdet i ecu vid gemenskapsgränsen
13. Ytterligare upplysningar			
14. Behörig myndighets påskrift Datum: Underskrift: Stämpel			

15. AVRÄKNING

Ange tillgänglig kvantitet i delfält 1 under kolumn 17 och den avräknade kvantiteten i delfält 2

16. Nettokvantitet (nettovikt eller annan måttenhet med angivande av måttenheten)		19. Tullhandling (formulär och nummer) eller utdragsnr och avräkningsdatum	20. Namn, medlemsstat, den avräknande myndighetens stämpel och underskrift
17. Med siffror	18. Avräknad kvantitet med bokstäver		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

Tilläggsblad kan bifogas.

Utfärdande myndighets exemplar	2	1. Mottagare <i>(namn, fullständig adress, land, momsregistreringsnummer)</i>	2. Utfärdandenummer		
	2		3. Plats och datum för import	4. Behörig utfärdande myndighet <i>(namn, adress och telefonnummer)</i>	
			5. Uppgiftslämnare/företrädare <i>(i förekommande fall)</i> <i>(namn och fullständig adress)</i>	6. Ursprungsland <i>(och geonomenklaturnummer)</i>	
			7. Försändelseland <i>(och geonomenklaturnummer)</i>	8. Sista giltighetsdag	
	2	9. Varubeskrivning		10. KN-nummer och kategori	
			11. Nettovikt i kg/eller i ytterligare enhet		
			12. Cif-värde i ecu vid gemenskapsgränsen		
	13. Ytterligare upplysningar				
14. Behörig myndighets påskrift Datum: Underskrift: Stämpel					

15. AVRÄKNING

Ange tillgänglig kvantitet i delfält 1 under kolumn 17 och den avräknade kvantiteten i delfält 2

16. Nettokvantitet (nettovikt eller annan måttenhet med angivande av måttenheten)		19. Tullhandling (formulär och nummer) eller utdragsnr och avräkningsdatum	20. Namn, medlemsstat, den avräknande myndighetens stämpel och underskrift
17. Med siffror	18. Avräknad kvantitet med bokstäver		
1			
2.			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

Tilläggsblad kan bifogas.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 191/98

av den 20 januari 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 1442/88 om beviljande av bidrag för produktionsåren 1988/89–1997/98 för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Den begränsning på 25 000 hektar som stadgas i artikel 1.1 andra stycket a) i förordning (EEG) nr 1442/88⁽⁴⁾, för vart och ett av de två senaste produktionsåren, kommer inte att nås på grund av vissa medlemsstater har avstått från att tillämpa ordningen och att andra bara gör det i mycket begränsad utsträckning.

Det antal hektar som tilldelats Tyskland (50 ha) har visat sig vara för litet för att man skall kunna genomföra en fördelning som är anpassad till behoven i de olika vinodlingsområdena. Detta antal bör därför ökas i syfte att nå ordningens mål.

Som följd av den ändring som införts av den areal som berättigar till bidrag för slutgiltig nedläggning för produktionsåret 1997/98 tillåter inte de tidsfrister som bestäms för att lämna in ansökningar om bidrag för åtagande om röjning och för ansökningar om bidrag från Europeiska

utvecklings- och garantifonden för jordbruket att ordningen genomförs. Det är därför lämpligt att förlänga de bestämda tidsfristerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1442/88 ändras på följande sätt:

- I artikel 1.1 andra stycket a) skall siffran "50", som tilldelats Tyskland, ersättas med "1 000" och siffran "13 000", som tilldelats Spanien, med "12 050".
- I artikel 4 skall följande punkt läggas till:
"6. Med undantag från punkterna 1 och 2 skall följande gälla för produktionsåret 1997/98:
— Tidsfristen som avses i punkt 1 för att lämna in ansökan om bidrag skall fastställas till den 30 april 1998,
— Tidsfristen för röjning som avses i punkt 2 skall fastställas till den 31 maj 1998."
- Artikel 15.1 skall kompletteras med följande stycke:
"Med undantag från första stycket skall ansökningar för produktionsåret 1997/98 ges in före den 1 juni 1998."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 1998.

På rådets vägnar

J. CUNNINGHAM

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 312, 14.10.1997, s. 20.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 14 januari 1998 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 10 december 1997 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 132, 28.5.1988, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 534/97 (EGT L 86, 25.3.1997, s. 2).

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 192/98

av den 20 januari 1998

om ändring av förordning (EG) nr 3072/95 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris och av förordning (EEG) nr 2358/71 om den gemensamma organisationen av marknaden för utsäde

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag (¹),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (²),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (³), och

med beaktande av följande:

Den ordning för kompensationsbetalning som infördes genom artikel 6 i förordning (EG) nr 3072/95 (⁴) bör också gälla för producenter av ris med ytterskal (paddyris) för utsäde. Den prisnedsättning som följer av den sänkning av interventionspriset som föreskrivs i artikel 3 i samma förordning påverkar priset på ris för utsäde. Om lämplig kompensation saknas finns det risk för att användningen av certifierat utsäde minskar och att riskkvaliteten sjunker.

Ris för utsäde bör införas bland de produkter som omfattas av förordning (EG) nr 3072/95, men endast vad gäller ordningen för kompensationsbetalning. Ris omfattas redan av ett produktionsstöd för utsäde inom ramen för förordning (EEG) nr 2358/71 (⁵).

Enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 3072/95 skall interventionspriset för paddyris fastställas till samma nivå för regleringsåren 1999/2000 och påföljande regleringsår. I samband med detta bör de belopp för kompensationsbetalning som fastställs i artikel 6.1 i nämnda förordning behållas på samma nivå regleringsåret 1999/2000 och påföljande regleringsår.

(¹) EGT C 312, 14.10.1997, s. 18.

(²) Yttrande avgivet den 14 januari 1998 (ännu inte offentliggjort i EGT).

(³) Yttrande avgivet den 10 december 1997 (ännu inte offentliggjort i EGT).

(⁴) EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 613/97 (EGT L 94, 9.4.1997, s. 1).

(⁵) EGT L 246, 5.11.1971, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 (EGT L 349, 31.12.1994, s. 105).

Enligt artikel 6.4 i förordning (EG) nr 3072/95 tillämpas ordningen för kompensationsbetalning på grundval av en basareal som bestäms för varje producerande medlemsstat. Medlemsstaterna bör följaktligen själva fastställa nedsättningen om denna areal överskrids.

Enligt artikel 6.5 i förordning (EG) nr 3072/95 skall medlemsstaterna tillhandahålla uppgifter som grundas på deklARATIONER som lämnas av risodlarna och riskvarnarna. Denna bestämmelse bör ändras så att ingen hänvisning görs till medlemsstatens basareal.

Det förefaller finnas ekonomiska skäl för att tilldelning av exportbidrag bör kräva bevis på att produkten i sin helhet har framställts inom gemenskapen enligt den mening som avses i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (⁶). Denna skyldighet gäller ej vid återexport.

För att bevara balansen på marknaden för ris för utsäde, särskilt genom att avsättningsmöjligheterna i förhållande till den basareal som fastställs enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 3072/95 bevaras, förefaller det berättigat att, som en följd av utökningen av ordningen för kompensationsbetalning till att gälla ris för utsäde, inrätta en stabiliseringsmekanism för produktionen av sådant ris. Det bör föreskrivas att såväl utökningen av ordningen för kompensationsbetalning som inrättandet av stabiliseringsmekanismen skall tillämpas från och med regleringsåret 1998/99.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 3072/95 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

(⁶) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 82/97 (EGT L 17, 21.1.1997, s. 1).

”1. Den gemensamma organisationen av marknaden för ris skall utgöras av såväl ett prissystem som ett handelssystem och skall omfatta följande produkter:

<i>KN-nr</i>	<i>Varuslag</i>
a) 1006 10	Ris med ytterskal (”paddy”)
1006 20	Råris (”cargo rice” eller ”brown rice”)
1006 30	Helt eller delvis slipat ris, även polerat eller glaserat
b) 1006 40 00	Brutet ris
c) 1102 30 00	Finmalet mjöl av ris
1103 14 00	Krossgryn samt grovt mjöl av ris (inbegripet fingryn)
1103 29 50	Pelletar av ris
1104 19 91	Risflingor
1108 19 10	Risstärkelse”

b) Följande punkt skall läggas till:

”3. För ris med ytterskal (paddyris) för utsäde och som omfattas av KN-nummer 1006 10 10 skall denna förordning gälla endast för den ordning för kompensationsbetalning som avses i artikel 6.”

2. Artikel 6:

a) I punkt 3 skall rubriken på fjärde kolumnen i tabellen ersättas med följande text: ”1999/2000 och påföljande regleringsår”

b) Punkt 5:

i) Näst sista stycket skall ersättas med följande text:
”Vid tillämpning av föregående stycke skall den berörda medlemsstaten fastställa nedsättningen av kompensationsbetalningen före den dag som fastställs enligt förfarandet i artikel 22 i denna

förordning. Därefter skall kommissionen utan dröjsmål informeras.”

ii) I början av sista stycket skall orden ”för varje basareal” utgå.

3. Artikel 13:

a) I punkt 12 första stycket skall texten i första strecksatsen ersättas med följande:

”— i sin helhet har framställts inom gemenskapen enligt villkoren i artikel 23 i förordning (EEG) nr 2913/92, utom vid tillämpning av punkt 13,”

b) I punkt 13 skall första stycket ersättas med följande:

”Inget bidrag skall beviljas vid export av ris som importeras från tredje länder och återexporteras till tredje länder, utom om exportören lämnar bevis på

— att identiteten för den produkt som skall exporteras och den tidigare importerade produkten är densamma,

— uppbörd av alla importtullar vid övergång till fri omsättning för denna produkt.”

Artikel 2

I artikel 3 i förordning (EEG) nr 2358/71 skall följande punkt införas:

”4a. Den maximala mängden ris för utsäde som berättigar till stöd inom gemenskapen skall fastställas enligt förfarandet i punkt 5. Denna mängd skall fördelas mellan de producerande medlemsstaterna.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1.1 skall tillämpas från och med den 1 september 1998 och artikel 2 skall tillämpas från och med 1 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 1998.

På rådets vägnar

J. CUNNINGHAM

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 193/98

av den 20 januari 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 1323/90 om införande av särskilt stöd för uppfödning av får och getter i vissa mindre gynnade områden inom gemenskapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾, och

med beaktande av följande:

Den gemensamma marknaden för mjölkprodukter från tackor som är avsedda för mjölkproduktion och från getter är för närvarande utsatt för ett stort tryck eftersom priserna faller och denna situation riskerar att kvarstå på medellång sikt.

Denna situation leder till negativa följder vad beträffar intäkterna för de berörda producenterna. Detta intäktsbortfall riskerar att få ytterst ogynnsamma konsekvenser för producenter av mjölkackor och getter i de områden som är mindre gynnade enligt definition i rådets förordning (EG) nr 950/97 av den 20 maj 1997 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet⁽²⁾, där det knappast finns något alternativ till får- och getproduktion med utgångspunkt från de befintliga mjölkkraserna. Det är därför lämpligt att för dessa regioner föreskriva en kompensation för nämnda producenter genom att från 70 % till 90 % höja den procentsats som tilldelas dem av

det belopp för särskilt stöd för uppfödning av får och getter i vissa mindre gynnade områden i gemenskapen beräknad på den procentsats som beviljas för de tackor som inte producerar mjölk i enlighet med förordning (EEG) nr 1323/93⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EEG) nr 1323/90 ändras artikel 1.1 på följande sätt:

- i andra strecksatsen skall beloppet "4,589 ecu" ersättas med beloppet "5,977 ecu",
- i tredje strecksatsen skall beloppet "4,589 ecu" ersättas med beloppet "5,977 ecu".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med början av regleringsåret 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 1998.

På rådets vägnar

J. CUNNINGHAM

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 14 januari 1998 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ EGT L 142, 2.6.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 132, 23.5.1990, s. 17. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 40/96 (EGT L 10, 13.1.1996, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 194/98

av den 26 januari 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 3105/88 av den 7 oktober 1988 om tillämpningsföreskrifter för obligatorisk destillation enligt artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2087/97⁽²⁾, särskilt artikel 36.6 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 3105/88⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2365/95⁽⁴⁾, upprättas tillämpningsföreskrifter för den obligatoriska destillation som avses i artikel 36 i förordning (EEG) nr 822/87. Denna destillation tillämpas på det vin som överstiger den normalt framställda mängden. I artikel 8 i förordning (EEG) nr 3105/88 anges regler för fastställande av denna normalt framställda mängd. I vissa vinregioner, i synnerhet i dem där vinet dessutom är avsett för framställning av vinsprit, har det uppstått en tilltagande obalans på grund av att den totala produktionen av vin är stabil medan den traditionella användningen har minskat. I syfte att stimulera vinodlarna att hålla produktionen under kontroll, bör man vid fastställandet av den normalt framställda mängden också ta hänsyn till de ansträngningar som gjorts i detta syfte genom definitiv nedläggning av arealer. Bestämmelserna i artikel 8 i nämnda förordning bör därför ändras.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 1998.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3105/88 ändras på följande sätt:

I artikel 8.3 skall följande stycke läggas till:

”Från och med regleringsåret 1998/1999, och trots vad som sägs i föregående stycke, skall medlemsstaterna, vad beträffar vin som framställs av druvor som inom en och samma förvaltningsenhet klassificeras både som druvsorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit, tillåtas att, under de fem regleringsår som följer det för röjningen, upprätthålla den mängd som normalt framställs på den nivå som förelåg före röjningen, för de producenter som från och med regleringsåret 1997/1998^(*) har erhållit det bidrag för slutgiltig nedläggning som avses i rådets förordning (EEG) nr 1442/88^(*) för en del av sina vinodlingsarealer.

^(*) EGT L 132, 28.5.1998, s. 3.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 277, 8.10.1988, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT L 241, 10.10.1995, s. 17.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 195/98

av den 26 januari 1998

om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 2400/96 om upptagandet av vissa namn i "Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar" som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1068/97⁽²⁾, särskilt artikel 6.3 och 6.4 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel 5 i förordning (EEG) nr 2081/92 har medlemsstaterna till kommissionen lämnat in ansökningar om registrering av geografisk beteckning eller ursprungsbeteckning för vissa benämningar.

I enlighet med artikel 6.1 i den förordningen har det konstaterats att ansökningarna uppfyller villkoren i den förordningen, särskilt att de innehåller alla de uppgifter som föreskrivs i artikel 4 i denna.

En invändning enligt artikel 7 i den förordningen framställdes till kommissionen efter offentliggörandet av den benämning som finns i bilagan till denna förordning i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽³⁾. Invändningen betraktades som ogrundad och avvisades därför.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 1998.

Följaktligen bör denna benämning tas upp i "Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar" och alltså skyddas på gemenskapsnivå i egenskap av ursprungsbeteckning.

Bilagan till denna förordning kompletterar bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 2400/96⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2396/97⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 2400/96 skall kompletteras med den benämning som återfinns i bilagan till denna förordning och benämningen skall skrivas in i "Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar" såsom skyddad ursprungsbeteckning (SUB) i enlighet med artikel 6.3 i förordning (EEG) nr 2081/92.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 156, 13.6.1997, s. 10.

⁽³⁾ EGT C 246, 24.8.1996, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 327, 18.12.1996, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 331, 3.12.1997, s. 3.

BILAGA

PRODUKTER I BILAGA II TILL FÖRDRAGET, AVSEDDA SOM LIVSMEDEL

Köttprodukter:

SPANIEN:

— Jamón de Huelva (SUB)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 196/98

av den 26 januari 1998

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitikens⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 januari 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 januari 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	204	48,3
	212	106,4
	624	159,7
	999	104,8
0707 00 05	052	159,1
	068	132,9
	204	85,9
	999	126,0
0709 10 00	220	72,2
	999	72,2
0709 90 70	052	136,2
	204	159,1
	999	147,7
	052	40,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	204	41,2
	212	33,6
	220	48,3
	400	54,1
	448	28,7
	508	41,1
	600	59,6
	624	47,9
	625	32,0
	999	42,7
	0805 20 10	204
624		78,8
999		72,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	63,3
	204	71,0
	624	78,1
	999	70,8
0805 30 10	052	75,1
	400	73,1
	600	86,0
	999	78,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	52,9
	400	88,6
	404	102,1
	720	101,7
	728	82,4
	999	85,5
0808 20 50	052	113,1
	064	88,4
	388	103,5
	400	82,9
	999	97,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 197/98

av den 26 januari 1998

om i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser inlämnade under januari 1998 för de tilläggskvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1939/97 för Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern kan godkännas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1939/97 av den 3 oktober 1997 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för perioden 1 juli 1997 till 30 juni 1998 avseende de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 för Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien och om ändring av förordningarna (EG) nr 2512/96 och 1441/97⁽¹⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 1.1 och 1.3 i förordning (EG) nr 1939/97 fastställs de kvantiteter färskt, kylt och fryst nötkött med ursprung i Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern samt för Polen en omräknad mängd kött uttryckt i vikt av bearbetade produkter som får importeras på särskilda villkor under perioden 1 januari–31 mars 1998. De kvantiteter färskt, kylt eller fryst nötkött med ursprung i Bulgarien, Ungern, Tjeckien, Rumänien och Slovakien som omfattas av ansökningar om importlicens är sådana att importlicenser kan beviljas för hela den kvantitet som ansökningarna gäller. Emellertid måste ansökningarna för nötkött med ursprung i Polen och bearbetade produkter med ursprung i Polen minskas proportionellt enligt artikel 3.4 i ovan nämnda förordning.

I artikel 1.4 i förordning (EG) nr 1939/97 fastställs att, för det fall att de ansökningar om importlicenser som lämnats in under kvotperioden för den första eller andra perioden som avses i punkt 3 i samma artikel omfattar mindre kvantiteter än de som är tillgängliga, läggs de överskjutande kvantiteterna till de som är tillgängliga under följande period. Med beaktande av de återstående

kvantiteterna för de sex berörda länderna för den andra perioden bör således de tillgängliga kvantiteterna fastställas för den tredje perioden, dvs. från och med den 1 april till och med den 30 juni 1998.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Alla ansökningar om importlicens som lämnas in under perioden 1 januari–31 mars 1998 inom ramen för de kvoter som avses i förordning (EG) nr 1939/97 skall beviljas upp till följande kvantiteter:

- a) 100 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201 och 0202 med ursprung i Bulgarien, Ungern, Rumänien, Slovakien och Tjeckien.
- b) 87,327 % av de begärda kvantiteterna av produkter med KN-nummer 0201, 0202, 1602 50 31 och 1602 50 39 med ursprung i Polen.

2. De tillgängliga kvantiteterna för den period som avses i artikel 1.3 i förordning (EG) nr 1939/97, dvs. 1 april–30 juni 1998 uppgår till

- a) nötkött med KN-nummer 0201 och 0202
 - 5785,0 ton kött med ursprung i Ungern,
 - 2710,0 ton kött med ursprung i Tjeckien,
 - 2020,0 ton kött med ursprung i Slovakien,
 - 310,0 ton kött med ursprung i Bulgarien,
 - 1973,6 ton kött med ursprung i Rumänien.
- b) 4 233,1 ton nötkött med KN-nummer 0201 och 0202 med ursprung i Polen eller 1 978,1 ton bearbetade produkter med KN-nummer 1602 50 31 och 1602 50 39 med ursprung i Polen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 januari 1998.

⁽¹⁾ EGT L 272, 4.10.1997, s. 23.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 198/98

av den 26 januari 1998

om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i januari 1998 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 1600/95EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1600/95 av den 30 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för importsystemet och införande av tullkvoter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2432/97⁽²⁾, särskilt artikel 14.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Ansökningar som har lämnats in med avseende på de produkter som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 1600/95 avser för vissa produkter större kvantiteter än de som är tillgängliga. Därför bör tilldelningskoefficienter fastställas för de kvantiteter som ansökningarna gäller för

perioden från och med den 1 januari till och med den 31 mars 1998.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Antalet begärda importlicenser, som gäller produkter enligt de löpnummer i bilaga II till förordning (EG) nr 1600/95 som anges i bilagan till denna förordning, och som har lämnats in under förordning (EG) nr 1600/95 för perioden från och med den 1 januari till och med den 31 mars 1998 kommer att påverkas av de tilldelningskoefficienter som anges.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 januari 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 151, 1.7.1995, s. 12.⁽²⁾ EGT L 337, 9.12.1997, s. 9.

BILAGA

Löpnummer i bilaga II till förordning (EG) nr 1600/95	Tilldelningskoefficient
37	0,0086
38	0,0039
40	0,1146
41	0,0156
42	0,0536
43	0,0133
45	0,0066
48	0,0042

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 199/98

av den 26 januari 1998

om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar om importlicenser får godkännas som inlämnas i januari 1998 för vissa produkter inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter inom ramen för ordningarna i Europaavtalen mellan gemenskapen och Ungern, Tjeckien, Slovakien och Rumänien, ordningen i frihandelsavtalen mellan gemenskapen och de baltiska länderna samt ordningen i interimsavtalen mellan gemenskapen och Slovenien

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2508/97 av den 15 december 1997 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för ordningarna i Europaavtalen mellan gemenskapen och Ungern, Polen, Tjeckiska republiken, Slovakien, Bulgarien och Rumänien, för ordningen i frihandelsavtalen mellan gemenskapen och de baltiska länderna och för ordningen i interimsavtalet mellan gemenskapen och Slovenien vad avser mjölk och mjölkprodukter samt om upphävande av förordningarna (EEG) nr 584/92, (EG) nr 1588/94, (EG) nr 1713/95 och (EG) nr 455/97⁽¹⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

med beaktande av följande:

De ansökningar om importlicenser som inlämnats för de produkter som anges i förordning (EG) nr 2508/97 avser, när det gäller vissa produkter, kvantiteter som är större än

de tillgängliga kvantiteterna. Det bör därför fastställas koefficienter för tilldelning när det gäller vissa kvantiteter för vilka ansökningar inlämnats för perioden 1 januari – 30 juni 1998.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ansökningar om importlicenser som inlämnats för perioden 1 januari 1998 – 30 juni 1998 enligt förordning (EG) nr 2508/97 skall, per ursprungsland och produkt enligt de KN-nummer som anges i bilagan, godkännas för de begärda kvantiteterna efter justering med den angivna tilldelningskoefficienten.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 januari 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 januari 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 345, 16.12.1997, s. 31.

BILAGA

Land	Tjeckien				Slovakien				Ungern		
	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50	0406	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50	0406	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0406	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0406	0406 90 29
KN-nummer											
Tilldelningskoefficient	0,0094	0,0096	0,0674	0,0095	0,0116	0,0234	—	—	—	—	1,0000

Land	Lettland		Litauen		Rumänien
	0402 10 19 0402 21 19	0405 10	0406	ex 0402 29	
KN-nummer					
Tilldelningskoefficient	0,0099	0,0096	0,0702	—	—

Land	Slovenien	
	0402 10 0402 21	0403 10
KN-nummer		
Tilldelningskoefficient	0,5000	—

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 oktober 1997

om stöd som regionen Sardinien (Italien) beviljat sjöfartsnäringen på Sardinien

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(98/95/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om ett Europeiskt ekonomiskt samarbetsområde, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att ha gett de berörda parterna tillfälle att yttra sig⁽¹⁾, i enlighet med ovan nämnda artiklar, och

med beaktande av följande:

I

I en skrivelse av den 24 juni 1996⁽²⁾ underrättade kommissionen de italienska myndigheterna om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 93.2 i fördraget med avseende på en olaglig stödordning som inrättats av regionen Sardinien till förmån för sjöfartsnäringen.

I den skrivelse som inledde förfarandet uttryckte kommissionen, på grundval av information som den förfogar över, allvarliga tvivel beträffande stödets förenlighet med den gemensamma marknaden av följande skäl:

— Stödordningen innehöll föreskrifter som medförde särbehandling på grundval av nationalitet eftersom de stödmottagande rederiföretagen enligt stöd villkoren

bland annat måste använda sardinska sjömän på sina fartyg.

— Ordningen stod i strid med principen om etableringsfrihet eftersom ett av stöd villkoren var att de stödmottagande rederiföretagen hade sina bolagsäten på Sardinien.

— Ordningen omfattade stöd för att uppmuntra investeringar i fartyg på ett sätt som riskerade att bryta mot gemenskapens regler.

II

Efter inledningen av förfarandet gav den italienska regeringen sina kommentarer till kommissionen i en skrivelse av den 31 oktober 1996. Myndigheterna i regionen Sardinien inlämnade sina kommentarer i skrivelsen av den 11 oktober 1996 och den 22 januari 1997.

Inga kommentarer inlämnades av andra medlemsstater eller tredje parter inom den fastställda tidsfristen på en månad efter offentliggörandet av beslutet att inleda förfarandet. Det bör dock noteras att ett tredje parter inlämnade sina kommentarer efter denna tidsfrist.

De italienska och sardinska myndigheterna bestred inte kommissionens invändningar i sina kommentarer. Myndigheterna översände till och med texten till vissa ändringar av stödordningen vilka enligt dem var ägnade att avhjälpa kommissionens invändningar. Den viktigaste ändringen är regional lag nr 9 av den 15 februari 1996 för regionen Sardinien. Det bör påpekas att dessa ändringar, inbegripet 1996 års lag, inte är föremål för detta beslut och kommer att behandlas separat.

⁽¹⁾ EGT C 368, 6.12.1996, s. 2.

⁽²⁾ Se fotnot 1.

III

Kommissionen fick kännedom om den berörda stödordningen genom ett klagomål beträffande ett enskilt fall av tillämpning av ordningen.

Stödordningen upprättades genom regional lag nr 20 av den 15 maj 1951 för regionen Sardinien vilken sedermera ändrades genom regionala lagar nr 15 av den 11 juli 1954 och nr 11 av den 4 juni 1988.

I lag nr 20/1951, ändrad genom lag nr 15/1954, (i fortsättningen kallad "lag nr 20/1951") föreskrivs det att en fond skall upprättas för beviljande av lån till redare som avser att bygga, köpa, bygga om eller reparera fartyg. Dessa lån skulle endast beviljas åt redare vars säte, beskattningssort och registreringshamn låg inom regionen Sardinien territorium. Lånen fick inte överstiga 20 % av investeringskostnaderna vad beträffar nybyggnad, ombyggnad eller reparationer av fartyg om den sökande redan hade fått stöd för sådant arbete i enlighet med den nationella lagstiftning som då var i kraft. Om inget sådant stöd i enlighet med den nationella lagstiftningen hade erhållits fick lånen inte överstiga 60 % av investeringskostnaderna.

Enligt lag nr 20/1951 fick ränta, provision och andra avgifter i samband med lånet inte överstiga 4,5 % per år av lånet om stöd också mottagits inom ramen för nationell lagstiftning och 3,5 % om inget sådant stöd hade erhållits (en genomsnittlig räntesubvention på 10–12 procentenheter). Beloppet skulle återbetalas med högst tolv årliga avbetalningar från och med det tredje året efter det att det fartyg för vilket lånet beviljats hade tagits i bruk.

I den regionala lagen nr 11/1988 infördes omfattande ändringar av den stödordning som infördes genom lag nr 20/1951. Den italienska regeringen underlät att anmäla dessa ändringar till kommissionen i enlighet med artikel 93.3 i fördraget och den sålunda ändrade stödordningen (i fortsättningen kallad "stödordningen") utgör därför ett icke anmält stöd, vilket kommissionen noterade i sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 93.2. De italienska myndigheterna bestred i sina kommentarer inte kommissionens slutsats.

Enligt stödordningen gjordes beviljandet av stöd föremål för följande krav på de stödmottagande företagen:

- a) Företaget skall permanent ha sitt verkliga bolagssäte, sitt huvudkontor och sin sjöfartsaffärsverksamhet samt, där så är tillämpligt, sina huvudsakliga lager, förråd och åtföljande utrustning i en av hamnarna i regionen.
- b) Alla fartyg som ägs av företaget skall vara registrerade i en av hamnarna.

- c) Företaget skall använda regionens hamnar som nav för sin sjöfart och använda dem som normala anlöpningshamnar som ett led i sin verksamhet, och om reguljära linjer drivs skall dessa ha linjeterminal i eller regelbundet anlöpa dessa hamnar.
- d) Företaget skall förbinda sig att utföra reparationsarbete inför omklassning i dessa hamnar i regionen, förutsatt att varvens kapacitet räcker och det inte finns några hinder på grund av force majeure, oundvikliga leasingkrav eller uppenbara ekonomiska eller tidsmässiga skäl.
- e) Vad beträffar besättningen på fartyg med ett bruttonnage på mer än 250 ton, skall företaget upprätta en särskild rulla som omfattar alla de sjömänskategorier som behövs för att bemanna det fartyg som man begär stöd för, varvid endast besättningsmedlemmar som är registrerade i den allmänna tjänstgöringslistan i registreringshamnen används, och företaget skall från dessa listor, den allmänna och den särskilda, ta all besättning som krävs, varvid de enda restriktionerna skall vara de nationella reglerna för anställning av sjömän...

Genom stödordningen infördes dessutom en möjlighet för Sardiniens myndigheter att bevilja ett bidrag för kostnaderna för ett leasingavtal om redaren valde leasing i stället för lån. Bidraget är lika med skillnaden mellan den verkliga räntekostnaden på ett lån beräknad på årsbasis med hjälp av den kommersiella referensräntan för redare i Italien, och räntekostnaden för att låna samma summa beräknad på grundval av en ränta på 5 % (en genomsnittlig räntesubvention på cirka 10 procentenheter). När kontraktet löper ut får de fartyg för vilka ett bidrag har betalats förvärfvas av hyrestagaren för ett belopp som motsvarar 1 % av inköpspriset.

Enligt uppgifter som tillhandahållits av de sardinska myndigheterna har stödordningen sedan den trädde i kraft använts för att tillhandahålla lån/leasingbidrag till ett sammanlagt belopp av 12 697 450 000 italienska lire.

IV

Stödordningen utgör statligt stöd enligt artikel 92.1 i fördraget eftersom

- a) de företag som erhåller stöd befrias från en ekonomisk börda som de normalt sett skulle ha haft (vanlig kommersiell ränta och andra avgifter på lån/leasing),
- b) denna börda täcks av statliga resurser (som tillhandahålls av de sardinska myndigheterna),
- c) stödet är selektivt (det är förbehållet sjöfartssektorn),
- d) stödet påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Vad beträffar punkt d ovan noterade kommissionen i sitt beslut om inledningen av förfarandet att över 90 % av varorna från medlemsstaterna transporteras till Sardinien sjövägen och att över 90 % av varorna med ursprung på Sardinien transporteras till medlemsstaterna samma väg. Dessutom noterade man att 65 % av turisttrafiken (passagerare och fordon) mellan medlemsstaterna och Sardinien sköts av rederibolag. De italienska myndigheterna bestred i sina kommentarer varken dessa uppgifter eller att stödordningen betecknades som statligt stöd enligt artikel 92.1.

V

Stödordningen är olaglig eftersom lag nr 20/1951 ändrades väsentligt genom lag nr 11/1988, det vill säga efter det att Romfördraget trädde i kraft, utan att de italienska myndigheterna i förväg anmälde denna ändring till kommissionen i enlighet med artikel 93.3.

VI

Enligt artikel 92.1 i fördraget är stöd som uppfyller kriterierna i den artikeln i princip oförenligt med den gemensamma marknaden.

I föreliggande fall kan de undantag som avses i artikel 92.2 i fördraget inte tillämpas eftersom stödet står i strid med grundläggande principer i gemenskapens lagstiftning: etableringsfrihet enligt artikel 52 i fördraget och förbud mot diskriminering på grund av nationalitet enligt artikel 6 och artikel 48.2 i fördraget.

Vad beträffar etableringsfriheten krävs det i stödordningen inte bara att stödmottagaren är etablerad på Sardinien utan exempelvis också att stödmottagarens bolagsäte ligger på Sardinien. Dessutom krävs det att alla fartyg som tillhör det stödmottagande företaget — inte bara de för vilka stöd ges inom ramen för denna ordning — är registrerade på Sardinien. Dessa krav är i sig tillräckliga för att utgöra ett brott mot artikel 52 i fördraget eftersom företag som är etablerade på Sardinien, men som har sitt säte annorstädes eller vars fartyg är registrerade annorstädes, automatiskt utesluts från stöd.

Vad beträffar förbudet mot diskriminering på grund av nationalitet, krävs det i stödordningen för fartyg över 250 ton att företaget anställer ett minsta antal sjömän som är registrerade i den allmänna tjänstgöringslistan i fartygets (sardinska) registreringshamn. Detta krav innebär i själva verket att det stödmottagande företaget förpliktar sig att

anställa en kvot lokalt baserade sjömän som i praktiken är sardinier, även om andra sjömän objektivt sett är lika eller mer lämpade för de uppgifter som skall utföras.

Det bör påpekas att de italienska myndigheterna i sina kommentarer inte bestred kommissionens argument ovan beträffande brott mot artiklarna 6, 48.2 och 52 i fördraget.

Även om stödet inte stred mot grundläggande principer i gemenskapens lagstiftning skulle det ändå vara oförenligt med den gemensamma marknaden av nedan angivna skäl.

I föreliggande fall är de undantag som avses i artikel 92.2 i fördraget inte tillämpliga eftersom stödet inte är inriktat på att något av målen i den punkten uppnås. Inte heller har något sådant undantag begärts av de italienska myndigheterna.

I artikel 92.3 förtecknas stöd som kan anses förenliga med den gemensamma marknaden. Frågan om förenlighet med fördraget skall avgöras med avseende på gemenskapen som helhet och inte med avseende på en enskild medlemsstat. För att se till att den gemensamma marknaden fungerar på ett lämpligt sätt, och med beaktande av principen i artikel 3 g i fördraget, måste undantagen i artikel 92.3 tolkas snävt när en stödordning eller ett individuellt stöd granskas. De får bara åberopas när det kan visas för kommissionen att marknadskrafterna ensamma, utan stödet, inte skulle räckta till för att förmå mottagarna att iakttä ett beteende som är ägnat att uppnå något av målen i de nämnda undantagen.

Att tillämpa undantagen på stöd som inte bidrar till att ett sådant mål uppnås eller i fall där stödet inte behövs i det syftet, skulle vara detsamma som att ge omotiverade fördelar till branscher eller företag i vissa medlemsstater vars ekonomiska ställning skulle stärkas på ett konstgjort sätt, att påverka handeln mellan medlemsstaterna och att snedvrída konkurrensen utan att detta kan motiveras på grundval av det gemensamma intresse som krävs i artikel 92.3 i fördraget.

I artikel 92.3 a undantas stöd som främjar den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning. Sardinien är visserligen berättigat till regionalt stöd enligt artikel 92.3 a, men stödet i fråga beviljades inte inom ramen för en stödordning som främst är till för att främja regional utveckling eftersom det begränsas till sjöfartsnäringsen. I alla händelser är artikel 92.3 a inte tillämplig för stödordningar som, likt denna, strider mot gemenskapens riktlinjer för stöd till sådana särskilda känsliga sektorer som sjöfartsnäringsen.

Vad beträffar de undantag som föreskrivs i artikel 92.3 b är det berörda stödet varken avsett att främja genomförandet av något viktigt projekt av gemensamt intresse eller för att avhjälpa någon allvarlig störning i den italienska ekonomin. Det innehåller inte heller något av de kännetecken som är utmärkande för sådana projekt. Vidare har de italienska myndigheterna inte begärt undantag av dessa skäl i sina kommentarer till kommissionen.

Vad beträffar de undantag som avses i artikel 92.3 c om stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter påverkar stödordningen handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset eftersom

- det både i 1989 års riktlinjer för statligt stöd till redare av den 3 augusti 1989 ⁽¹⁾ och i gemenskapens riktlinjer från 1997 ⁽²⁾ om statligt stöd till sjötransport krävs att stöd som ges till redare för att bygga, bygga om eller reparera fartyg (som i föreliggande fall) redovisas på ett öppet sätt i syfte att tillämpa gemenskapens bestämmelser om stöd till skeppsbyggnad som är relaterat till avtal till förmån för gemenskapens varv (rådets förordning (EG) nr 3094/95 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1904/96 ⁽⁴⁾), detta krav gäller också om stöd, som i föreliggande fall, beviljas i en region som omfattas av artikel 92.3 a; i den aktuella stödordningen innehåller ingen mekanism som säkerställer att den är förenlig med ovan nämnda gemenskapsbestämmelser,
- vad beträffar stöd för leasing av fartyg utgör sådant stöd driftsstöd av den typ som är förbjudet enligt såväl 1989 års riktlinjer som 1997 års riktlinjer.

VII

Slutsatsen är att den ifrågavarande stödordningen är olaglig och oförenlig med den gemensamma marknaden.

Enligt de italienska myndigheterna har man redan vidtagit åtgärder för att göra stödordningen förenlig med den gemensamma marknaden, bland annat genom att man antagit den regionala lagen nr 9 av den 15 februari 1996 för regionen Sardinien. Dessa nya åtgärder omfattas inte av detta beslut.

Icke desto mindre har lån/leasingavtal på totalt 12 697 450 000 italienska lire beviljats med förmånliga

villkor under hela perioden mellan antagandet av den regionala lagen nr 11/1988 och lagen nr 9/1996.

Stöddelen i dessa lån/leasingavtal måste återbetalas av stödmottagarna enligt förfaranden och föreskrifter i italiensk lag, med ränta från och med den dag det olagliga stödet beviljades. Räntan skall beräknas med hjälp av referensräntan för regionalt stöd.

Kommissionen har inte fått möjlighet att beräkna storleken på den stöddel som skall krävas in från varje stödmottagare eller den totala stödsumma som skall krävas in från alla stödmottagare. När de italienska myndigheterna antar de åtgärder som krävs för efterlevnad av detta beslut måste de därför beräkna och meddela kommissionen det belopp som skall krävas in från varje stödmottagare.

Detta beslut påverkar inte kommissionens bedömning av de åtgärder som Italien meddelat kommissionen i syfte att göra den aktuella stödordningen förenlig med gemenskapens lagstiftning, och i synnerhet regional lag nr 9/1996. Dessa åtgärder kommer att granskas separat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De förmånliga lån/leasingavtal på totalt 12 697 450 000 italienska lire som har beviljats till företag i sjöfartsnäringen i enlighet med regional lag nr 20 av den 15 maj 1951 för regionen Sardinien, ändrad genom de regionala lagarna nr 15 av den 11 juli 1954 och nr 11 av den 4 juni 1988, innehåller delar som utgör statligt stöd enligt artikel 92.1 och är olagliga eftersom de har beviljats i strid med artikel 93.3 i fördraget.

De ovan nämnda lånen/leasingavtalen är oförenliga med den gemensamma marknaden eftersom de inte uppfyller de krav för undantag från artikel 92.1 i fördraget som anges i artikel 92.2 och 92.3.

Artikel 2

De italienska myndigheterna skall från var och en av mottagarna av de lån/leasingavtal som avses i artikel 1 återkräva ett belopp som motsvarar skillnaden mellan, å ena sidan, summan av den ränta och/eller de andra avgifter som mottagaren i fråga skulle ha betalat för lånet/leasingavtalet enligt de normala marknadsvillkor som rådde den dag som lånet togs/leasingavtalet ingicks och, å andra sidan, summan av den ränta och/eller de andra avgifter som stödmottagaren faktiskt har betalat för lånet/leasingavtalet.

⁽¹⁾ SEK(89) 921 slutlig.

⁽²⁾ EGT C 205, 5.7.1997, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 332, 30.12.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 251, 3.10.1996, s. 5.

Om ett lånebelopp/leasingavgifter fortfarande är utestående den dag detta beslut delges skall de italienska myndigheterna säkerställa att återstoden av lånet/leasingavtalet betalas av låntagaren/hyrestagaren enligt normala marknadsvillkor. Utöver återvinning av beloppet enligt första stycket skall de italienska myndigheterna kräva ränta på detta belopp från och med den dag lånet/leasingavtalet beviljades. Räntan skall beräknas med hjälp av den referensränta som kommissionen använder för regionalt stöd.

Artikel 3

Italien skall inom två månader efter det att detta beslut har delgivits meddela kommissionen de åtgärder som vidtagits för att följa det.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 21 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Neil KINNOCK

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 januari 1998

om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia

(98/96/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 715/90 av den 5 mars 1990 om de bestämmelser som gäller för jordbruksprodukter och vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter som har sitt ursprung i AVS-staterna eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT)⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 619/96⁽²⁾, särskilt artikel 27 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 589/96 av den 2 april 1996 om fastställande av tillämpningsföreskrifter inom sektorn för nötkött i rådets förordning (EEG) nr 715/90 om de bestämmelser som gäller för jordbruksprodukter och vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter som har sitt ursprung i AVS-staterna eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT)⁽³⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom artikel 1 i förordning (EG) nr 589/96 öppnar det sig en möjlighet att utfärda importlicenser för produkter från nötköttssektorn. Importen får dock inte överstiga de kvantiteter som är fastställda för vart och ett av dessa exporterande tredje länder.

De licensansökningar som ingivits från och med den 1 till och med den 10 januari 1998, uttryckta i urbenat kött, i enlighet med förordning (EG) nr 589/96, överstiger för produkter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia inte de tillgängliga kvantiteterna för dessa länder. Det är därför möjligt att utfärda importlicenser för de kvantiteter som det har ansökts om licens för.

De kvantiteter för vilka det kan ansökas om licenser från och med den 1 februari 1998 bör fastställas inom ramarna för den totala kvantiteten på 52 100 ton.

Det bör understrykas att detta beslut inte påverkar rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälso- och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, får och getter, svin

och färskt kött eller köttprodukter⁽⁴⁾, senast ändrat genom direktiv 96/91/EG⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande medlemsstater skall den 21 januari 1998 utfärda importlicenser för produkter från nötköttssektorn, uttryckta i urbenat kött, med ursprung i vissa AVS-stater, för nedanstående kvantiteter och ursprungs länder:

Tyskland:

- 290,000 ton med ursprung i Botswana.
- 3,000 ton med ursprung i Namibia.

Förenade kungariket:

- 540,000 ton med ursprung i Botswana.
- 250,000 ton med ursprung i Namibia.

Artikel 2

Licensansökningar kan, i enlighet med artikel 3.3 i förordning (EG) nr 589/96, inges under loppet av de tio första dagarna i februari 1998 för följande kvantiteter urbenat kött:

— Botswana:	18 086,000 ton.
— Kenya:	142,000 ton.
— Madagaskar:	7 579,000 ton.
— Swaziland:	3 363,000 ton.
— Zimbabwe:	9 100,000 ton.
— Namibia:	12 747,000 ton.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 januari 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 84, 30.3.1990, s. 85.

⁽²⁾ EGT L 89, 10.4.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 84, 3.4.1996, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28.

⁽⁵⁾ EGT L 13, 16.1.1997, s. 26.